

Bogurodzica*

Starodawny hymn polski z XIII lub XIV w., według rękopisu z XV w., znajdującego się w Bibliotece Jagiellońskiej w Krakowie.

Forma śpiewu gregoriańskiego *Nazwisko autora nieznane*

p Bo - gu - ro - dzi - - ca dzie - wi - - ca,
mf Bo-giem sła - wie - - na Ma - - - ry - ja,
f U Twe-go _____ sy - - na Go-spo-dzi - na, _____
Mat - ko _____ zwo - - - le - na,
p Ma - - - ry - ja, zy - szczy _____ nam,
f spu-ści nam Ky - rie - lei - - - son. *rit.* _____

* Hymn ten należy śpiewać w rocznicę bitwy pod Grunwaldem 15 lipca 1410 r., gdyż kronikarze twierdzą, że był wówczas, jak również i w późniejszych bitwach, śpiewany przez rycerstwo.

Bogurodzica

Bo-gu-ro - - dzi-ca dzie-wi-ca, Bo-giem sła-wie-na Ma - - ry-ja, U twe-go sy-na Go-spo-dzi-na,

Bo-gu - ro-dzi - ca dzie-wi-ca, Bo-giem sła-wie-na Ma - ry - ja, U twe-go sy-na Go-spo-dzi-na,

Bo-gu - ro-dzi - ca dzie-wi-ca, Bo-giem sła-wie-na Ma - ry - ja, U twe-go sy-na Go-spo-dzi-na, —

Bo-gu - ro-dzi - ca dzie-wi-ca, Bo-giem sła-wie-na Ma - ry - ja, U twe-go sy-na Go-spo-dzi-na,

Ma - tko_ zwo-le - - - na, Ma - ry - - ja! Zy - szczynam, spu-ści nam. Ky - ri - e e - lei - - son.

Ma - tko_ zwo - le - na, Ma - ry - ja! Zy - szczynam, spu-ści nam. Ky - ri - e e - lei - son.

Ma - tko_ zwo - le - na, Ma - ry - ja! Zy - szczy nam, spu-ści nam. Ky - ri - e e - lei - son.

Ma - tko zwo - le - na, Ma - ry - ja! Zy - szczynam, spu-ści nam. Ky - ri - e e - lei - son.

Bo-gu-ro - dzi-ca dzie-wi - ca, Bo-giem sła-wie-na Ma - - ry-ja. U twe-go sy-na Go-spo-dzi-na,

Bo-gu - ro-dzi - ca dzie-wi - ca, Bo-giem sła-wie-na Ma - ry - ja, U twe-go sy-na Go-spo-dzi-na,

Bo-gu - ro-dzi - ca dzie-wi - ca, Bo-giem sła-wie-na Ma - ry - ja, U twe-go sy-na Go-spo-dzi - na, —

Bo-gu - ro-dzi - ca dzie-wi - ca Bo-giem sła-wie-na Ma - ry - a, U Twe-go Sy-na go-spo - di - na

Ma - tko zwo-le - - - na, Ma - ry - - ja. Zy - szczy nam, spu-ści nam. Ky - ri - e e - lei - - son.

Ma - tko zwo-le - - - na, Ma - ry - ja! Zy - szczy nam spu-ści nam. Ky - ri - e e - lei - son.

Ma - tko_ zwo - - le - na, Ma - ry - ja! Zy - szczy nam spu-ści nam. Ky - ri - e e - lei - son.

Ma - tko zwo - le - - na, Ma - ry - ja! Zy - szczy nam spu-ści nam. Ky - ri - e e - lei - son.

Bogurodzica

Bo-gu-ro - - dzi-ca dzie-wi-ca Bo-giem sła-wie-na Ma - - ry-a, U Twe-go Sy-na go-spo-di-na

Bo-gu-ro-dzi-ca dzie-wi-ca Bo-giem sła-wie-na Ma - ry-a, U Twe-go Sy-na go-spo-di-na

Bo-gu-ro-dzi-ca dzie-wi-ca Bo-giem sła-wie-na Ma - ry-a, U Twe-go Sy-na go-spo-di-na

Bo-gu-ro-dzi-ca dzie-wi-ca Bo-giem sła-wie-na Ma - ry-a, U Twe-go Sy-na go-spo-di-na

Ma - tko_ zwo-le - - - na, Ma - ry - - a! Zi - ści_ nam spu - ści nam Ky - ri - e e - lei - - son.

Ma - tko_ zwo - le - na, Ma - ry - a! Zi - ści_ nam spu - ści nam Ky - ri - e e - lei - son.

Ma - tko_ zwo - le - na, Ma - ry - a! Zi - ści_ nam spu - ści nam Ky - ri - e e - lei - son.

Ma - tko zwo - le - na, Ma - ry - a! Zi - ści_ nam spu - ści nam Ky - ri - e e - lei - son.

Bo-gu ro - dzi-ca dzie - wi - ca Bo - giem sła-wie-na Ma - - ry-ja. U Twe-go Sy-na go-spo-di-na

Bo-gu ro-dzi - ca dzie - wi - ca Bo - giem sła-wie-na Ma - ry - a, U Twe-go Sy-na go-spo-di-na

Bo-gu ro-dzi - ca dzie-wi - ca Bo-giem sła-wie-na Ma - ry - a, U Twe-go Sy-na go-spo-di-na

Bo-gu ro-dzi - ca dzie - wi - ca Bo-giem sła-wie-na Ma - ry - a, U Twe-go Sy-na go-spo-di-na

Ma - tko zwo-le - - - na Ma - ry - - a. Zi - ści_ nam spu - ści nam Ky - ri - e e - lei - - son.

Ma - tko zwo-le - - - na Ma - ry - a! Zi - ści_ nam spu - ści nam Ky - ri - e e - lei - son.

Ma - tko_ zwo - - le - na, Ma - ry - a! Zi - ści nam spu - ści nam Ky - ri - e e - lei - son.

Ma - tko zwo - le - na, Ma - ry - a! Zi - ści_ nam spu - ści nam Ky - ri - e e - lei - son.

Bogurodzica

*Starodawny hymn polski
z XIII lub XIV w.,
według rękopisu z XV w.,
znajdującego się
w Bibliotece Jagiellońskiej
w Krakowie.*

*Eine alte polnische Hymne
aus dem 13. bzw. 14. Jh.,
nach einer Handschrift aus dem 15. Jh.,
die sich befindet
in der Jagiellonischen Bibliothek
in Krakau.*

Nazwisko autora nieznane

Der Name des Autors ist unbekannt

Forma śpiewu gregoriańskiego

*Es ist eine Art Gregorianischer
Gesang.*

Bogurodzica dziewica,
Bogiem sławiona Maryja,
U twego syna Gospodzina,
matko zwolena, Maryja!
Zyszczy nam,
spu[ś]ci nam.
Kyrie eleison*.

Gottesmutter, Jungfrau,
von Gott geheiligte Maria,
von deinem Sohn, dem Herrn,
auserwählte Maria!
Erbitte für uns,
schicke hernieder uns
Erbarmen (Kyrie eleison*).

Hymn ten należy śpiewać w rocznicę bitwy pod Grunwaldem 15 lipca 1410 r., gdyż kronikarze twierdzą, że był wówczas, jak również i w późniejszych bitwach, śpiewany przez rycerstwo.

Die Chronisten behaupten, dass die Hymne am Jahrestag der Schlacht bei Tannenberg (15.07.1410) als auch bei späteren Schlachten von den Rittern gesungen worden sei.

* *Kyrie eleison* (κύριε ἐλέησον = griech. „Herr, erbarme dich“).

Der Ruf stammt aus der Liturgie der griechisch sprechenden Ostkirche – dort Einwurf der Gemeinde in die großen Litaneien (Fürbitten). Er wurde um 500 unübersetzt in die römische und danach in andere westliche Liturgien übernommen.

Kyrie eleison war in vorchristlicher Zeit gebräuchlicher Huldigungsruf für Götter und Herrscher. Die Juden der griechischsprachigen Diaspora hatten den Kyrios-Titel auf den Gott Israels bezogen. Im frühen Christentum wurde er zur zentralen Hoheitsbezeichnung Jesu.

KG/UBS 05.10.2016